

Αρχική σελίδα>Δικαστικές διαδικασίες>Αστικές υποθέσεις>Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων
Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Γαλλία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»;

Η επίδοση είναι μια μορφή κοινοποίησης.

Το άρθρο 651 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζει ότι «Οι ενδιαφερόμενοι λαμβάνουν γνώση των πράξεων μέσω της κοινοποίησής τους».

Η κοινοποίηση μπορεί να λάβει τη μορφή «επίδοσης», δηλαδή να γίνει με πράξη δικαστικού επιμελητή (εδάφιο 2) ή να πραγματοποιηθεί χωρίς την παρέμβαση δικαστικού επιμελητή, με τον συνήθη τρόπο.

Η κανονικότητα της επίδοσης υπόκειται σε αυστηρές γενικές προϋποθέσεις σχετικά με τις επιτρεπόμενες ώρες και ημέρες, καθώς και σε επιβεβλημένες διατυπώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 653 και επόμενα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Σύνδεσμος προς τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορούν τις κοινοποιήσεις και επιδόσεις: κάντε κλικ [ΕΔΩ](#).

2 Ποια έγγραφα πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν επίσημα;

Όλες οι σημαντικές πράξεις μιας δίκης πρέπει να περιέχονται σε γνώση του άλλου διαδίκου. Διαδικαστική είναι η πράξη που επιτρέπει την έναρξη δικαστικής διαδικασίας, τη διασφάλιση της εξέλιξης της διαδικασίας, την αναστολή ή την παράταση της, ή την εκτέλεση μιας απόφασης (παράδειγμα: κλήτευση, προτάσεις, υπόμνημα, επίδοση απόφασης).

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας θεσπίζει ένα μικτό σύστημα κοινοποίησης διαδικαστικών πράξεων: η κοινοποίηση μπορεί πάντα να γίνεται με επίδοση (άρθρο 651 τρίτο εδάφιο του ΚΠολΔ) ακόμη και όταν ο νόμος προβλέπει άλλο τρόπο. Αντιθέτως, όταν ο ίδιος ο νόμος προβλέπει επίδοση, η χρήση άλλου τρόπου δεν είναι νομότυπη.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση ενός εγγράφου;

Οι δικαστικοί επιμελητές διαθέτουν το μονοπώλιο της επίδοσης, είναι οι μόνοι εντολοδόχοι που είναι εξουσιοδοτημένοι να προβαίνουν σε επιδόσεις. Κατά τη άσκηση αυτής της αποκλειστικής τους εξουσίας, έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν ορκωτούς υπαλλήλους για τους οποίους παραμένουν αστικώς υπεύθυνοι.

Η κοινοποίηση των πράξεων με τον συνήθη τρόπο μπορεί να γίνει από οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο οφείλει να αναφέρει κατά την κοινοποίηση το όνομα και το επώνυμό του, τον διακριτικό τίτλο ή την εταιρική επωνυμία του και την κατοικία ή την έδρα του (άρθρο 665 του ΚΠολΔ). Η κοινοποίηση μπορεί επίσης να πραγματοποιείται με επιμέλεια της γραμματείας ενός δικαστηρίου (σε ορισμένες περιπτώσεις για την κλήση προς ακρόαση ή την κοινοποίηση δικαστικής απόφασης).

4 Έρευνες σχετικά με τη διεύθυνση

4.1 Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, προσπαθεί η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος, με δική της πρωτοβουλία, να διαπιστώσει το πού βρίσκεται ο παραλήπτης των προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, εάν ο παραλήπτης δεν διαμένει πλέον στη διεύθυνση που είναι γνωστή στην αιτούσα αρχή;

Όταν από μια γαλλική αρχή (εισαγγελική αρχή ή δικαστικό επιμελητή) ζητείται να κοινοποιηθεί πράξη προερχόμενη από το εξωτερικό και αποδεικνύεται ότι το πρόσωπο δεν κατοικεί πλέον στη διεύθυνση που υποδεικνύεται, εναπομένει στην εν λόγω αρχή να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες ώστε να μάθει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας του ενδιαφερομένου.

Για τον σκοπό αυτό, η εισαγγελική αρχή μπορεί να έχει πρόσβαση σε διάφορα μητρώα, ιδίως στα μητρώα κοινωνικής ασφάλισης. Οι πληροφορίες που γνωστοποιούνται αφορούν τη διεύθυνση του οφειλέτη, τη διεύθυνση του εργοδότη του και κάθε ίδρυμα στο οποίο τηρείται λογαριασμός στο όνομα του οφειλέτη, εξαιρουμένης οποιασδήποτε άλλης πληροφορίας.

Επιπλέον, στο πλαίσιο της αναγκαστικής εκτέλεσης, το άρθρο L. 152-1 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις προβλέπει άμεση πρόσβαση των δικαστικών επιμελητών σε πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους διοικήσεις ή υπηρεσίες του κράτους και της τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και επιχειρήσεις και οργανισμοί που υπόκεινται σε διοικητικό έλεγχο.

4.2 Οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές ή/και οι διάδικοι έχουν πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των τελών, εάν προβλέπονται, που πρέπει να καταβάλλονται;

Εκτός από τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στο κοινό (για παράδειγμα, ο τηλεφωνικός κατάλογος), οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές ή οι διάδικοι δεν έχουν πρόσβαση σε μητρώα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως π.χ. η διεύθυνση του οφειλέτη.

Αυτή η πρόσβαση, κατά το γαλλικό δίκαιο, μπορεί να χορηγηθεί μόνο στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης ή στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας, κατόπιν απόφασης του δικαστηρίου (βλ. ερώτηση 1.3.).

4.3 Με ποιον τρόπο οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους χειρίζονται παραγγελία που έχει διαβιβαστεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, η οποία αποσκοπεί στην ανακάλυψη της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου;

Καμία διάταξη του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δεν απαγορεύει την προσφυγή στον κανονισμό αριθ. 1206/2001 για τη διαπίστωση της διεύθυνσης ενός προσώπου. Ωστόσο, ο προαναφερθείς κανονισμός θα πρέπει να σέβεται τις διατάξεις αυτού του κώδικα. Στο γαλλικό δίκαιο, όμως, ο πολιτικός δικαστής δεν έχει άμεση πρόσβαση στα δημοτολόγια, όπως σε άλλα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, δεν αποκλείεται η προσφυγή στον κανονισμό αριθ. 1206/2001 στην περίπτωση κατά την οποία τρίτος θα κατείχε έγγραφο με τη διεύθυνση του ενδιαφερομένου. Σ' αυτή την περίπτωση και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 138 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ο δικαστής θα μπορούσε να διατάξει τον τρίτο να προσκομίσει το εν λόγω έγγραφο, με τη διευκρίνιση ότι ο τρίτος θα μπορούσε να αντιτάξει νόμιμο κώλυμα (π.χ. δικηγορικό απόρρητο).

5 Ποια είναι η κανονική μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου στην πράξη; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση που αναφέρεται κατωτέρω στο σημείο 6);

Η κοινοποίηση με τον συνήθη τρόπο γίνεται μέσω επιστολής ή σφραγισμένου φακέλου (άρθρο 667 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) με το ταχυδρομείο ή με παράδοση έναντι αποδείξεως παραλαβής ή υπογραφής περιθωρίου. Πρέπει να περιέχει κάθε πληροφορία σχετική με το ονοματεπώνυμο ή την εταιρική

επωνυμία του κοινοποιούντος καθώς και σχετικά με την κατοικία ή την έδρα του. Είναι απαραίτητο να ορίζει η κοινοποίηση το πρόσωπο του παραλήπτη (άρθρο 665 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Η μη σημείωση των πληροφοριών αυτών επάγεται ακυρότητα της κοινοποίησης (άρθρο 693 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Όταν ο παραλήπτης είναι φυσικό πρόσωπο, η κοινοποίηση γίνεται στον τόπο όπου διαμένει ή σε οποιονδήποτε τόπο εφόσον η παράδοση πραγματοποιείται αυτοπροσώπως ή στον τόπο επίδοσης, εάν ο νόμος το επιτρέπει ή το απαιτεί. Αν ο ενδιαφερόμενος είναι νομικό πρόσωπο, η κοινοποίηση γίνεται στον τόπο όπου αυτό έχει εγκατάσταση ή, ελλείψει τέτοιου, σε ένα από τα μέλη του που είναι εξουσιοδοτημένο να την παραλάβει.

Για το πρόσωπο που προβαίνει στην κοινοποίηση, ημερομηνία κοινοποίησης θεωρείται η ημέρα αποστολής της επιστολής που αναγράφεται στη σφραγίδα της υπηρεσίας αποστολής. Για το πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση, ημερομηνία κοινοποίησης θεωρείται η ημέρα παραλαβής της επιστολής. Εάν πρόκειται για συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής, ημερομηνία κοινοποίησης θεωρείται η ημερομηνία που τίθεται από την ταχυδρομική υπηρεσία κατά την παράδοση της επιστολής στον παραλήπτη.

Η **κοινοποίηση μεταξύ δικηγόρων** εφαρμόζεται όταν ένας δικηγόρος πρέπει να κοινοποιήσει πράξη σε συνάδελφό του (άρθρα 671 έως 673 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Γίνεται πάντοτε στο εσωτερικό του Δικαστικού Μεγάρου με δύο τρόπους: επίδοση (απαιτεί παρέμβαση δικαστικού επιμελητή ο οποίος επιθέτει τη σφραγίδα του και την υπογραφή του στην πράξη και το αντίγραφο της) ή αυτοπρόσωπη κοινοποίηση (πραγματοποιείται με την παράδοση της πράξης εις διπλούν στον παραλήπτη δικηγόρο, ο οποίος επιστρέφει στον παραδόντα ένα εκ των αντιτύπων υπογεγραμμένο και με σημείωση της ημερομηνίας).

Οι **επίδοσεις** διενεργούνται από τους δικαστικούς επιμελητές εντός της περιφέρειας του πολυμελούς πρωτοδικείου του τόπου κατοικίας τους. Στην πράξη, καμία επίδοση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί εκτός εργάσιμων ημερών ή νωρίτερα από τις έξι το πρωί ή αργότερα από τις εννιά το βράδυ, εκτός αν δοθεί άδεια από τον δικαστή. Το άρθρο 663 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας απαριθμεί ορισμένα στοιχεία που πρέπει να αναγράφονται και στα δύο πρωτότυπα των πράξεων του δικαστικού επιμελητή και κάθε παρατυπία επάγεται ακυρότητα της επίδοσης (άρθρο 693 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Η επίδοση γίνεται σε πρόσωπο ή, εφόσον αυτό δεν είναι εφικτό, σε κατοικία ή διαμονή. Εάν οι όροι για τη χρησιμοποίηση του δεύτερου αυτού τρόπου δεν πληρούνται, η επίδοση πραγματοποιείται με την αποστολή κλήσης στον παραλήπτη (επίδοση σε γραφείο δικαστικού επιμελητή).

6 Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλή εφαρμογή που βασίζεται στο Διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) επιτρέπεται σε αστικές υποθέσεις; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασίας προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Το άρθρο 748-1 του ΚΠολΔ ορίζει ότι οι πράξεις αποστολής, επίδοσης ή κοινοποίησης διαδικαστικών πράξεων, αποδεικτικών εγγράφων, ανακοινώσεων, ειδοποιήσεων ή κλήσεων, εκθέσεων, πρακτικών, καθώς και αποφάσεων που έχουν περιβληθεί εκτελεστό τύπο και αντιγράφων αυτών, μπορούν υπό ορισμένες προϋποθέσεις να πραγματοποιούνται με ηλεκτρονικά μέσα.

Η εισαγωγή των νέων τεχνολογιών στις δημόσιες υπηρεσίες στο πεδίο της δικαιοσύνης είχε ως αποτέλεσμα να διευκρινιστούν οι λεπτομέρειες της επίδοσης που διεξάγεται από τους δικαστικούς επιμελητές με ηλεκτρονικά μέσα.

Η κοινοποίηση μεταξύ δικηγόρων μπορεί να πραγματοποιηθεί και μέσω του ιδιωτικού εικονικού δικτύου δικηγόρων (RPVA) που επίσης χρησιμοποιείται για τη διαδικαστική επικοινωνία μεταξύ δικηγόρων και δικαστηρίων.

Καταρχήν, οι τεχνικοί κανόνες που καθορίζουν συγκεκριμένα πώς πρέπει να γίνεται η ηλεκτρονική επικοινωνία επιτρέπουν την ηλεκτρονική επικοινωνία ορισμένων μόνο επαγγελματιών, ιδίως δικηγόρων και δικαστικών επιμελητών.

Η ηλεκτρονική επικοινωνία είναι δυνατή ενώπιον των περισσότερων δικαστηρίων (πρωτοδικείων, εμπορικών δικαστηρίων, εφετειών, ανώτατου ακυρωτικού δικαστηρίου, δικαστηρίων ειδικής δικαιοδοσίας).

Επιπλέον, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και υπό σαφώς καθορισμένους όρους, ορισμένες πράξεις της γραμματείας του δικαστηρίου (κλήση στην επ' ακροατήριω διαδικασία ή κλήτευση ορισμένων νομικών προσώπων) μπορούν να απευθύνονται σε διάδικο μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (άρθρα 748-8 και 748-9 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Σε κάθε περίπτωση, ο παραλήπτης της πράξης πρέπει να συναινεί ρητά στη χρήση ηλεκτρονικών μέσων.

7 «Μη αυτοπρόσωπη» επίδοση

7.1 Η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους επιτρέπει άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με θυροκλήση);

Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η κοινοποίηση, πρέπει να διενεργείται επίδοση.

Η επίδοση γίνεται «είτε σε κατοικία είτε, ελλείψει γνωστής κατοικίας, σε διαμονή». Ο δικαστικός επιμελητής πρέπει επομένως να προβαίνει σε όλες τις έρευνες που απαιτούνται για τον εντοπισμό του τόπου κατοικίας του παραλήπτη, προτού παραδώσει την πράξη στον τόπο διαμονής.

Όταν ο παραλήπτης της πράξης έχει γνωστή κατοικία ή διαμονή και ο δικαστικός επιμελητής δεν τον βρίσκει εκεί, ο δικαστικός επιμελητής μπορεί να προβεί σε έγκυρη επίδοση μόνο παραδίδοντας αντίγραφο της πράξης σε οποιοδήποτε πρόσωπο ευρισκόμενο στην κατοικία ή τη διαμονή. Όταν η πράξη δεν παραδίδεται αυτοπροσώπως, πρέπει να τηρηθούν μια σειρά από διατυπώσεις που σκοπό έχουν να προστατεύσουν τα συμφέροντα του παραλήπτη: πρέπει να αναγράφονται ορισμένα στοιχεία σε αντίγραφο που παραδίδεται με σφραγισμένο φάκελο και πρέπει να αποστέλλεται ειδοποίηση στον ενδιαφερόμενο με απλή επιστολή.

Όταν ο παραλήπτης της πράξης δεν έχει γνωστή κατοικία ή διαμονή ή γνωστό τόπο εργασίας, ο δικαστικός επιμελητής μπορεί εγκύρως να αποθέσει την πράξη στο γραφείο του. Για τον σκοπό αυτό, συντάσσει έκθεση στην οποία αναφέρει επακριβώς τις επιμελείς ενέργειες στις οποίες προέβη για να εντοπίσει τον ενδιαφερόμενο. Την ίδια ημέρα ή το αργότερο την πρώτη επόμενη εργάσιμη ημέρα, πρέπει να αποστείλει στον παραλήπτη, στην τελευταία γνωστή του διεύθυνση, με συστημένη επιστολή και απόδειξη παραλαβής, αντίγραφο της έκθεσης και της πράξης που αποτελεί αντικείμενο της επίδοσης. Την ίδια ημέρα, ο δικαστικός επιμελητής ενημερώνει τον παραλήπτη με απλή επιστολή για την ολοκλήρωση της τυπικής αυτής διαδικασίας.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι τα έγγραφα έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Η επίδοση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημέρα κατά την οποία διενεργήθηκε αυτοπροσώπως, σε κατοικία ή σε διαμονή. Καθώς η επίδοση στο γραφείο του δικαστικού επιμελητή «γίνεται κατ' οίκον», την ημερομηνία της επίδοσης προσδιορίζει το δελτίο διέλευσης και όχι η απόθεση του αντιγράφου στο γραφείο του δικαστικού επιμελητή. Οι κανόνες για τον καθορισμό της ημερομηνίας επίδοσης εφαρμόζονται ακόμη και εάν είναι απαραίτητο να αποσταλεί ειδοποίηση.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η κατάθεση των εγγράφων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Εάν ο παραλήπτης απουσιάζει κατά τη διέλευση του ταχυδρόμου για την παράδοση συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής, ενημερώνεται από το δελτίο διέλευσης ότι μπορεί να παραλάβει το αντίγραφο της πράξης από το ταχυδρομείο εντός καθορισμένης προθεσμίας.

Εάν ο δικαστικός επιμελητής είναι βέβαιος ότι η διεύθυνση που αναγράφεται στην επιδιδόμενη πράξη είναι ορθή, αλλά ότι δεν δύναται να παραδώσει την πράξη αυτοπροσώπως, αφήνει στο γραμματοκιβώτιο ειδοποίηση με την οποία καλεί τον παραλήπτη να παραλάβει το αντίγραφο της πράξης από το γραφείο του (άρθρο 656 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

7.4 Εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των εγγράφων, ποιες είναι οι συνέπειες; Τα έγγραφα λογίζονται ως επιδοθέντα ή κοινοποιηθέντα, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Η συναίνεση του ενδιαφερομένου, δηλαδή του παραλήπτη της πράξης, δεν αποτελεί προϋπόθεση για την παράδοση της πράξης στο εν λόγω πρόσωπο, επομένως ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία ο παραλήπτης της πράξης δεν επιθυμεί να παραλάβει την πράξη που του επιδεικνύει ο δικαστικός επιμελητής, γίνεται παρόλα αυτά επίδοση στον ενδιαφερόμενο. Πράγματι, *θα ήταν αδύνατον ο δικαστικός επιμελητής να εξαναγκάσει τον παραλήπτη να λάβει την πράξη σε περίπτωση που αρνείται να παραλάβει αρκεί ο δικαστικός επιμελητής να καταθέσει αντίγραφο στον παραλήπτη όταν τον βρίσκει στο σπίτι του. Έτσι, η επίδοση είναι έγκυρη ακόμη και όταν ο δικαστικός επιμελητής την αποθέτει επάνω σε έπιπλο, σε περίπτωση που ο παραλήπτης αρνείται να την παραλάβει (Εφετείο Παρισίου, 12 Δεκεμβρίου 1906, S. 1907. 2.109).*

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει έγγραφο που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση), η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει το έγγραφο μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει το έγγραφο και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Στο πλαίσιο των ταχυδρομικών ειδοποιήσεων, το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την παράδοση της επιστολής με αποδεικτικό παραλαβής δεν μπορεί, καταρχήν, να την παραδώσει σε πρόσωπο άλλο από αυτό στο οποίο απευθύνεται η επιστολή, εκτός αν ο παραλήπτης έχει εξουσιοδοτήσει τρίτο πρόσωπο για την παραλαβή τέτοιων πράξεων.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού αριθ. 1393/2007 για την επίδοση ή κοινοποίηση, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Στην περίπτωση που ο παραλήπτης της πράξης ή πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή επιστολών με απόδειξη παραλαβής δεν μπόρεσε να λάβει την πράξη που αποτελεί αντικείμενο της κοινοποίησης, η κοινοποίηση δεν είναι νομότυπη και πρέπει να επαναληφθεί με επίδοση από δικαστικό επιμελητή.

8.3 Το ταχυδρομικό κατάστημα προβλέπει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των εγγράφων πριν επιστρέψει τα έγγραφα στον αποστολέα ως ανεπίδοτα; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Όταν το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την παράδοση της επιστολής με αποδεικτικό παραλαβής εμφανίζεται στην κατοικία του παραλήπτη της πράξης, αλλά αυτός (ή άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να παραλαμβάνει συστημένες επιστολές με απόδειξη παραλαβής) απουσιάζει, ο ταχυδρόμος αφήνει στο γραμματοκιβώτιο του ενδιαφερομένου δελτίο διέλευσης. Αυτό το δελτίο διέλευσης αναφέρει ότι η επιστολή βρίσκεται στο ταχυδρομείο και είναι στη διάθεση του ενδιαφερομένου και ότι αυτός μπορεί να την παραλάβει εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών. Εάν ο ενδιαφερόμενος δεν παραλάβει την επιστολή εντός της καθορισμένης προθεσμίας, η επιστολή επιστρέφεται στον αποστολέα.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου;

Όταν η κοινοποίηση γίνεται με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής, ο ταχυδρόμος παραδίδει τον φάκελο στον παραλήπτη ο οποίος υπογράφει την απόδειξη παραλαβής. Αυτή διαβιβάζεται στον αποστολέα ως απόδειξη της ιδίως χειρής παράδοσης της πράξης. Όταν ο παραλήπτης δεν παραλαμβάνει τον φάκελο από το ταχυδρομείο ή όταν, για παράδειγμα, η διεύθυνση είναι εσφαλμένη, ο αποστολέας λαμβάνει επίσης αποδεικτικό μη παράδοσης, μετά την πάροδο προθεσμίας 15 ημερών από την ειδοποίηση διέλευσης.

Όταν η πράξη επιδίδεται, ο δικαστικός επιμελητής αναφέρει στο πρακτικό της επίδοσης τις επιμελείς ενέργειες που πραγματοποίησε για την ομαλή διενέργεια της επίδοσης κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 655 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας το οποίο ορίζει στο δεύτερο εδάφιο ότι «ο δικαστικός επιμελητής πρέπει να σημειώνει στην πράξη τις επιμελείς ενέργειες που πραγματοποίησε ώστε να επιδώσει αυτοπροσώπως στον παραλήπτη και τις περιστάσεις στις οποίες οφείλεται η αδυναμία επίδοσης».

Ο δικαστικός επιμελητής αναφέρει συνεπώς στην έκθεση σε ποιον μπόρεσε να παραδώσει την πράξη και ενημερώνει σχετικά τον εντολέα.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιο λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει το έγγραφο ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση των προβλεπόμενων διατάξεων (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Οι πράξεις πρέπει καταρχήν να κοινοποιούνται αυτοπροσώπως. Ωστόσο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το γεγονός ότι κοινοποιούνται σε τρίτους δεν καθιστά αναγκαστικά την κοινοποίηση μη κανονική.

Έτσι, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 670 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η κοινοποίηση μέσω συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί στην κατοικία ή τη διαμονή όταν η απόδειξη παραλαβής υπογράφεται από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο προς τούτο. Αυτή η κοινοποίηση μπορεί να έχει συνέπειες στον χαρακτηρισμό της απόφασης (η απόφαση χαρακτηρίζεται ως εκδοθείσα κατ' αντιμωλία ή ως εκδοθείσα ερμήνην εάν το πρόσωπο δεν είναι παρόν), αλλά είναι εξίσου κανονική.

Στις άλλες περιπτώσεις, δηλαδή εάν η διεύθυνση κοινοποίησης με συστημένη επιστολή είναι εσφαλμένη ή εάν ο παραλήπτης δεν παρέλαβε τον φάκελο από το ταχυδρομείο, ο γραμματέας του δικαστηρίου πρέπει να καλέσει τον διάδικο επισπεύσει επίδοση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 670-1 του εν λόγω κώδικα. Αυτή η ενέργεια επιτρέπει να θεραπευθεί η μη κανονικότητα της κοινοποίησης της πράξης.

Ομοίως, ο δικαστικός επιμελητής μπορεί να παραδώσει την πράξη σε πρόσωπο άλλο από τον παραλήπτη, π.χ. σε μέλος της οικογένειας που βρίσκεται στο σπίτι. Στην περίπτωση αυτή, ο τρίτος παραλαμβάνει αντίγραφο της πράξης σε σφραγισμένο φάκελο και ο δικαστικός επιμελητής αναφέρει στο πρακτικό της επίδοσης το όνομα του προσώπου που παρέλαβε την πράξη (άρθρα 655 και 657 του ίδιου κώδικα).

Εάν ο δικαστικός επιμελητής μπόρεσε να επαληθεύσει ότι ο παραλήπτης πράγματι διαμένει στην αναγραφόμενη διεύθυνση, μπορεί επίσης να αφήσει ειδοποίηση στο γραμματοκιβώτιο, καλώντας τον παραλήπτη να παραλάβει τον φάκελο από το γραφείο του. Σ' αυτή την περίπτωση, η επίδοση είναι κανονική και λογίζεται γενομένη κατ' όικον, επάγεται δε τις συνέπειες που έχουν αναφερθεί όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της απόφασης (άρθρο 656 του ίδιου κώδικα).

Τέλος, η αυτόβουλη παρουσία του εναγομένου κατά την επ' ακροατηρίω συζήτηση ενώπιον πρωτοδικείου, εμποροδικείου και εργατοδικείου επιτρέπει την παράλειψη κοινοποίησης ή επίδοσης του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης εφόσον τα μέρη συναινούν (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, τμήμα εργατικών υποθέσεων, 16 Μαΐου 1990).

Πέραν αυτών των περιπτώσεων, η μη κανονικά επιδοθείσα ή κοινοποιηθείσα πράξη δεν έχει καμία αξία και δεν γεννά κανένα δικαίωμα. Ειδικότερα, δεν αποτελεί αφετηρία προθεσμίας άσκησης ενδίκου μέσου.

11 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση ενός εγγράφου και, αν ναι, πόσο;

Την 1η Ιουλίου 2017 τα έξοδα της κοινοποίησης μιας πράξης με συστημένη επιστολή ανέρχονται στο κόστος της συστημένης αποστολής ή σε 5,10 EUR για επιστολή βάρους έως και 20 γραμμαρίων η οποία αποστέλλεται από τη Γαλλία και προς τη Γαλλία.

Τα έξοδα των πράξεων του δικαστικού επιμελητή προσδιορίζονται με βάση το

διάταγμα της 26ης Φεβρουαρίου 2016 για τον νομοθετικό καθορισμό των αμοιβών των δικαστικών επιμελητών. Το κόστος επίδοσης ποικίλλει ανάλογα με τη φύση της πράξης και τα ποσά που αφορά, αλλά είναι συνήθως μικρότερο των 50 EUR.

Τελευταία επικαιροποίηση: 21/11/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.